

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

Ontwerp van samenwerkingsakkoord tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 tussen de Federale Staat en het Vlaamse Gewest betreffende de uitvoering van artikel 16 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance.

In bijlage vindt u het ontwerp van samenwerkingsakkoord tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 tussen de Federale Staat en het Vlaamse Gewest betreffende de uitvoering van artikel 16 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance.

1. Context

1.1 Het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance

Op 17 december 2013 hebben de federale regering en de gemeenschappen en gewesten een overeenkomst bereikt binnen het Overlegcomité over een Pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance. Via dit pact verbinden de entiteiten zich er samen toe om binnen eenieders bevoegdheid maatregelen te nemen en synergiën en samenwerkingsverbanden te versterken binnen een aantal als prioritair beschouwde domeinen. De wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance voorziet in titel 3 ondersteuning van investeringen in zones in moeilijkheden. Dit naar aanleiding van een aantal grote herstructureringen en bedrijfssluitingen. Art. 16 omschrijft een zone in moeilijkheden als een geheel van collectieve ontslagen bij toepassing van hoofdstuk VII van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling, waardoor in een periode van drie jaar ten minste 500 werknemers zijn getroffen in één of meerdere vestigingen van één of meerdere ondernemingen gelegen in een ononderbroken zone van 20 km² en binnen een cirkel met een straal van maximaal 5 km. De drempel van 500 ontslagen werknemers kan worden teruggebracht tot 250 indien de totale steunzone die het gewest voorstelt een graad van jeugdwerkloosheid kent, die geacht wordt gelijk te zijn aan het gemiddelde van de jaarlijks graad van jeugdwerkloosheid in de gemeenten van de betrokken zone, die hoger is dan 125 pct. van het nationale gemiddelde.

Volgens art. 17 kan in geval van collectief ontslag een gewest waarin één of meerdere getroffen vestigingen zijn gelegen, binnen een termijn van drie jaar aan de minister bevoegd voor Financiën een steunzone met een toepassingsperiode van maximum zes jaar voorstellen op voorwaarde dat het betrokken gewest een samenwerkingsakkoord met de federale regering heeft gesloten waarbij nadere afspraken worden gemaakt omtrent de mogelijkheid tot cumulatie van deze maatregel met andere steunmaatregelen, het respecteren van de

steunintensiteit overeenkomstig de verordening bedoeld in artikel 15, de evaluatie en opvolging van deze maatregel en de termijn binnen dewelke de Koning de door dat gewest voorgestelde steunzones afbakent. De door de gewesten voorgestelde steunzones worden opgenomen in een door de Koning genomen uitvoeringsbesluit.

In art. 17 wordt gesteld dat elk gewest slechts voor een maximaal aantal gevallen van “collectieve ontslagen”, zoals bepaald in artikel 16, 5°, steunzones kan voorstellen. Het uitvoeringsbesluit voorziet in art. 1 maximaal 4 zones per gewest. Elke steunzone moet zich binnen een maximale straal van 40 km van de getroffen vestigingen bevinden. Binnen die straal kan de steunzone bestaan uit onderbroken zones. De getroffen vestigingen dienen in de steunzone opgenomen te zijn. De steunzone mag in totaal een maximale oppervlakte, in km² uitgedrukt, beslaan en moet een maximaal bevolkingsaantal omvatten. Het aantal collectieve ontslagen, de oppervlakte en het bevolkingsaantal werden door de Koning vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd besluit en dienen bekrachtigd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Dit besluit voorziet dat de steunzones maximaal 2.000 km² oppervlakte mogen bedragen (art. 2) met een maximum van 200.000 inwoners (art. 3).

2. Inhoud

2.1 Bewaken rechtsgeldigheid van de koninklijke besluiten, die de grondslag vormen voor de afbakening van de steunzones

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft tot doel om artikel 6 van het voormelde samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 te wijzigen zodat wordt uitgesloten dat dit samenwerkingsakkoord kan worden gekwalificeerd als een samenwerkingsakkoord dat de Staat zou kunnen bezwaren zoals bedoeld in artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De Raad van State had immers in het advies 60.636/3 van 10 januari 2017 over een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van het koninklijk besluit van 28 april 2015 tot uitvoering van artikel 16 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance, wat het Vlaamse Gewest betreft, en tot vaststelling van het in artikel 275⁸, § 5, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde formulier, geoordeeld dat de vigerende versie van artikel 6 van het voormelde samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 de Staat wel degelijk kan bezwaren. Aangezien samenwerkingsakkoorden die de Staat bezwaren pas gevolg kunnen hebben nadat instemming werd verkregen door de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers, en dit samenwerkingsakkoord een voorwaarde is alvorens steunzones door middel van een koninklijk besluit kunnen worden afgebakend, dreigt de rechtsgeldigheid van de koninklijke besluiten die de grondslag vormen voor de afbakening van de steunzones, in het gedrang te komen. Om de rechtsgrond van de afbakening van de steunzones te herstellen werd met de Staat overeengekomen om deze aanpassing door te voeren.

Hierbij zijn volgende relevante afbakeningen te vermelden:

- Op 28 november 2014 besliste de Vlaamse Regering om een aanvraag tot steunzone in te dienen rond Philips Turnhout, en Ford Genk. Dit voorstel werd op 24 februari 2015 ingediend bij de federale minister van Financiën.
- Op 15 juli 2016 besliste de Vlaamse Regering om deze zones uit te breiden met de gebieden ingenomen door businesscenters en incubatoren, en gebieden met een brownfieldproject met een economische nabestemming, waarvoor een definitieve of ontwerpconvenant is afgesloten of in onderhandeling is.
- Momenteel zijn er ook nota's in voorbereiding voor de afbakening van bijkomende steunzones.

2.2 Het wijzigen van de artikels betreffende de voorwaarde van gewestelijke steun en de wijze van afbakening van de steunzones

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft vervolgens ook tot doel om het voormelde samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 aan te passen aan de afschaffing van de vereiste dat aan de investering gewestelijke steun moet zijn verleend. De huidige versie van dit samenwerkingsakkoord bevat immers een procedure die de controle op de aanwezigheid van gewestelijke steun moet kunnen garanderen. Aangezien deze procedure nu overbodig is, zal deze worden opgeheven.

Tot slot heeft dit ontwerp ook tot doel om aan de Gewesten de mogelijkheid te geven om een steunzone af te bakenen aan de hand van een kaart. Deze aanpassing heeft tot doel om het mogelijk te maken om de procedure voor het afbakenen van een steunzone te vereenvoudigen met als doel de administratieve last die gepaard gaat met het afbakenen van deze zones sterk te verlichten. Deze mogelijkheid wordt in dit samenwerkingsakkoord opgenomen als een toekomstige optie. Daarom blijft ook de huidige afbakingsmethode of de afbakening aan de hand van kadastrale percelen, als mogelijkheid behouden.

2.3 Procedure

Alvorens over te gaan tot de ondertekening van dit samenwerkingsakkoord moet de Ministerraad van de Vlaamse Regering en van de Federale Overheid hebben ingestemd met het ontwerp.

Vervolgens moet dit samenwerkingsakkoord in twee exemplaren worden ondertekend door de bevoegde minister, waarbij de laatste ondertekenaar de datum op het akkoord aanbrengt.

3. Weerslag van het voorstel van beslissing op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de begroting. De voorziene ondersteuning is ten laste van de federale overheid.

De inspectie van Financiën verleende een gunstig advies op 16 maart 2017.

4. Weerslag van het voorstel van beslissing op lokale besturen

Het voorstel van beslissing heeft geen directe weerslag op de lokale besturen.

5. Weerslag van het voorstel van beslissing op het personeel

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget zodat het akkoord van de Vlaams minister bevoegd voor het algemene beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

6. Kwaliteit van de regelgeving

6.1. Taalkundig en wetgevingstechnisch advies

Niet van toepassing

6..2. Reguleringssimpactanalyse en administratieve lasten

Vermits het hier over een autoregulering van de overheid gaat, is geen reguleringssimpact analyse nodig.

Het voorstel heeft geen impact op administratieve lasten.

Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering beslist:

1. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 3 april 2015 tussen de Federale Staat en het Vlaamse Gewest betreffende de uitvoering van artikel 16 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance, en zoals terug te vinden in bijlage, goed te keuren.
2. De Minister van Economie te gelasten met de ondertekening van het samenwerkingsakkoord.
3. De Minister van Economie te gelasten met de overmaking van het ondertekende akkoord aan de federale Staat.

Philippe MUYTERS,
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport